

Súd: Okresný súd Nové Mesto n/V
Spisová značka: 4P/320/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512212811
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Hedviga Pikalíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2013:3512212811.3

Rozhodnutie

Okresný súd v Novom Meste nad Váhom, samosudkyňou JUDr. Hedvigou Pikalíkovou, v právnej veci navrhovateľky G.. C. B., bytom N. Š. XX, G., proti odporcovi G. B., bytom R. XX, G., v konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletému G., nar. XX.XX.XXXX a mal. G., nar. XX.XX.XXXX, obaja zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Novom Meste nad Váhom, takto

r o z h o d o l :

I. Súd manželstvo účastníkov G.. C. B., rod. G., nar. XX.XX.XXXX a G. B., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX v E. F., zapísané v knihe manželstiev vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom XX, r o z v á d z a.

II. Maloletý G. a mal. G. sa na čas po rozvode zverujú do osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá bude deti zastupovať a spravovať ich majetok.

III. Odporca je povinný prispievať výživným na mal. G. sumou 120,- Eur a na mal. G. sumou 100,- Eur, ktoré výživné bude zasilať vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, k rukám navrhovateľky.

IV. Súčasťou tohto rozsudku je dohoda účastníkov o úprave styku odporcu s mal. deťmi tohto znenia:

Odporca má právo sa s deťmi stretávať 2x do mesiaca, od piatku 18,00 hod. do nedele 18,00 hod. Odporca má právo stretávať sa s mal. deťmi aj v priebehu pracovného týždňa vždy jeden deň v týždni, počas jeho prítomnosti na území SR. Miesto vyzdvihnutia a odovzdania mal. detí bude bydlisko navrhovateľky.

V. Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka žiadala, aby súd rozviedol jej manželstvo s odporcom z dôvodov zapríčinených odporcom, následkom ktorých manželstvo neplní a ani v budúcnosti nebude plniť svoj spoločenský účel. Uviedla, že už v roku 2011 podala návrh na rozvod manželstva, ktorý však zobrala späť z dôvodu obnovenia manželského spolužitia, pre ktoré sa rozhodla v záujme dvoch maloletých detí. Spočiatku sa odporca snažil zlepšiť ich vzťah, avšak neskôr dobrovoľne opustil prácu v zahraničí, v dôsledku čoho sa dostali do finančných problémov. Zamestnal sa brigádnicky, domov chodil neskoro večer, v domácnosti nepomáhal, bol mrzutý, nedbal na svoj zovňajšok, neustále sa sťažoval. Poukázala na komplikovanú povahu odporcu, s tým, že si nikdy neprizná žiadne chyby a tieto hľadá na druhých, vrátane nej. Stresy a zlá atmosféra v rodine mali nepriaznivý dopad na jej zdravie. Správanie odporcu

je arogantné, paranoidné, jej názory buď ignoruje alebo zosmiešňuje. Neistota a nestabilita rodinného prostredia škodí aj maloletým deťom, ktoré sú z toho zmätené.

Maloleté deti žiadala zveriť do svojej osobnej starostlivosti, odporcovi žiadala uložiť povinnosť prispievať na výživu mal. G. sumou 100,- Eur mesačne a na mal. G. sumou 100,- Eur mesačne.

Odporca s návrhom na rozvod manželstva súhlasil. Žiadal však, aby súd obe deti zveril do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v dvojtýždňových intervaloch. Odporca uviedol, že problémy v manželstve sa začali vyskytovať krátko po narodení staršieho syna G.. Navrhovateľka trpela popôrodnými depresiami a psychické problémy trvali ešte niekoľko rokov potom. Nezvládala domácnosť, stále tvrdila, že je vyčerpaná, okrem toho, že chodila do práce, robila si prípravy do školy, nestíhala, celá rodina bola neustále v strese. Navrhovateľku popísal ako večne nespokojnú, neľudnú, s tým, že tieto problémy sa premietli aj do ich intímneho života. Potvrdil, že častejšie striedal zamestnávateľov, boli však obdobia, kedy si potreboval od práce oddýchnuť. Za jednu z príčin rozpadu manželstva považoval odporca známosť navrhovateľky s iným mužom, s ktorým už žije v spoločnej domácnosti.

Kolízny opatrovník navrhol pre prípad rozvodu manželstva účastníkov zveriť deti do osobnej starostlivosti navrhovateľky s poukazom na to, že rodičia nemôžu vykonávať striedavú osobnú starostlivosť, nakoľko otec pracuje na dvojtýždňové turnusy v A. a navyše nemá vytvorené materiálne podmienky pre starostlivosť o deti, nakoľko dom, v ktorom žije, je toho času rozostavaný. Výšku výživného kolízny opatrovník navrhol 120,- Eur na mal. G. a 100,- Eur na mal. G..

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, vypočul mal. G., oboznámil návrh, pripojený spis tunajšieho súdu sp. zn. 10C/105/2011 a 4P/232/2012, sobášny list, rodné listy maloletých detí, fotografie zo stavby rodinného domu v R. a zistil tento skutkový stav.

Účastníci uzavreli manželstvo dňa XX.XX.XXXX v E. F.. U obidvoch účastníkov išlo o prvé manželstvo. Obaja majú slovenské štátne občianstvo a sú slovenskej národnosti. Posledné spoločné bydlisko mali účastníci na adrese: R. č. XX, G.. Z manželstva pochádzajú dve maloleté deti, G., nar. XX.XX.XXXX a G., nar. XX.XX.XXXX. Navrhovateľka dňa 05.05.2011 podala návrh na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom, ktorý odôvodnila tým, že odporca sa často dostáva do konfliktov s viacerými ľuďmi, býva podráždený, ukričtený a neustále hľadal vinníka svojich problémov v ostatných ľuďoch. Často striedal zamestnávateľov, práve pre opakujúce sa konflikty s nadriadenými. Nemal záujem o zveladenie ich vzťahu, neprispieval finančne na ich domácnosť. V domácnosti boli zvady a dusná atmosféra. Uvedený návrh zobrala navrhovateľka späť z dôvodu, že obnovili manželské spolužitie, pričom odporca zmenil svoje správanie, avšak len na krátky čas. V spoločnej domácnosti žili do konca marca 2012, odporca však znovu opustil zamestnanie v A.. V súčasnosti má navrhovateľka priateľa, s ktorým žije v spoločnej domácnosti od decembra 2012.

Podľa § 23 Zákona o rodine, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí. Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Podľa § 18 Zákona o rodine, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že účastníci sa neriadia s citovaným ustanovením. Vzhľadom na jednoznačný postoj navrhovateľky k ďalšej existencii manželstva, intenzitu narušenia vzťahov účastníkov, nie je možné predpokladať, že by účastníci v budúcnosti boli schopní plniť povinnosti

z manželstva vyplývajúce, teda žiť spolu, navzájom si pomáhať, rešpektovať vzájomne svoju dôstojnosť a vytvárať zdravé rodinné prostredie, v ktorom manželia žijú vo vzájomnej zhode a citovom zblížení. Z uvedených dôvodov súd manželstvo účastníkov rozviedol.

Súd dospel k záveru, že príčinou rozpadu manželstva bolo neriešenie dlhodobých manželských problémov z dôvodu rozdielnosti pováh oboch účastníkov, ako aj rozdielných názorov na manželské spolužitie, čo vyústilo do vzájomného citového odcudzenia. Krízu v manželstve zavŕšila navrhovateľka svojim mimomanželským vzťahom.

Podľa § 24 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu, súd zistil, že rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 4P/232/2012-33 zo dňa 10.01.2013 boli upravené práva a povinnosti rodičov tak, že maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu mal. G. sumou 80,- Eur a na mal. G. sumou 60,- Eur, s účinnosťou od 10.09.2012. Súd vychádzal pri určovaní výšky výživného z priemerného zárobku matky vo výške 548,- Eur, otec v tomto čase pracoval vo firme Belve s. r. o., Stará Turá na dohodu o pracovnej činnosti, s tým, že za obdobie od januára 2012 do augusta 2012 mal spolu príjem vo výške 1.336,- Eur. Od 04.04.2012 bol otec detí evidovaný ako nezamestnaný, bez nároku na podporu v nezamestnanosti a dávky v hmotnej núdzi. Podľa vlastného vyjadrenia žil z úspor z pracovnej činnosti v A..

Rodičovské práva a povinnosti na čas po rozvode súd upravil tak, že maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá sa o deti doposiaľ riadne stará a neboli zistené žiadne nedostatky. Pri zverovaní maloletých detí súd dospel k záveru, že striedavá osobná starostlivosť rodičov nie je v súčasnosti reálna. Odporca žije v rodinnom dome na R., ktorý je podľa tvrdenia navrhovateľky, maloletého G., ako aj kolízneho opatrovníka v štádiu rekonštrukcie a nie sú v ňom vytvorené podmienky ku každodennej starostlivosti o maloleté deti. Sám odporca uviedol, že prerába dom z finančných prostriedkov, ktoré získava prácou v zahraničí, a to priebežne. Súd tiež rešpektoval vôľu mal. G., ktorý potvrdil, že chce zostať v starostlivosti matky a v priebehu víkendov sa chce stretávať s otcom. Takto to môže byť dovtedy, kým sa dom na R. neupraví. Potom by chcel byť s otcom častejšie.

Podľa ust. § 62 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, kto z rodičov sa v akej miere o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodiča. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Pri určovaní výšky výživného, súd vychádzal z priemerného mesačného čistého zárobku navrhovateľky vo výške 548,- Eur, odporca podľa vlastného vyjadrenia opäť pracuje ako opatrovateľ v A. s hrubým zárobkom 900,- Eur za dva týždne v mesiaci. Z uvedeného je zrejmé, že na strane odporcu od ostatnej úpravy výživného, došlo k výraznému zvýšeniu jeho príjmu, takže súd považoval za správne určiť výšku výživného na mal. G. sumou 120,- Eur (pôvodne bolo 80,- Eur) a na mal. G. sumou 100,- Eur mesačne (pôvodne bolo 60,- Eur). Aj po úhrade takto určeného výživného zostane odporcovi dostatok finančných prostriedkov na zabezpečenie jeho životných potrieb.

Na návrh účastníkov, súd pojal do rozsudku dohodu rodičov o úprave styku odporcu s maloletými deťmi tak, ako je uvedená vo výroku tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 144 vety prvej O.s.p. a náhradu trov konania nepriznal žiadnemu z účastníkov, nakoľko išlo o konanie o rozvod manželstva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 2 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

§ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

§ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

§ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

§ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

§ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

§ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

§ rozhodoval vylúčený sudca,

§ súd prvého stupňa nesprávne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

§ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

§ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

§ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

§ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),

§ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z neprávneho právneho posúdenia veci (§205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O.s.p.).

Manžel, ktorý prijal priezvisko druhého manžela, môže v lehote troch mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku príslušnému matričnému úradu oznámiť, že upúšťa od používania spoločného priezviska.